

Мета: ознайомити учнів з життям великого сина українського народу – Т.Г.Шевченка, допомогти у вивченні творчості письменника. Виховувати у дітей любов та повагу до української літератури.

Обладнання:

1. Портрет Т.Г.Шевченка.
2. Виставка книг: «Безсмертне слово Кобзаря».
3. Картини Т.Г.Шевченка.
4. Твори письменників про творчість Кобзаря.
5. Виставка творів, вшанованих Премією ім. Т.Г.Шевченка.

Вступ

І знову вічна Шевченкова весна прийшла на нашу землю. Святкуємо всі день народження Пророка. На повний голос говоримо про мудре й живе слово його, твердимо про здійснення Тарасових мрій і сподівань. Шевченко – людина Божа, з Божим талантом слова і пензля. Як людина земна він страждав і радів, любив і ненавидів, мав друзів, але й знав, що таке гіркота і розпач...

Його ім'я стало символом нашого народу. Його портрет – у кожній хаті. Його «Кобзар» лежить на столі поряд з хлібом, а його вірші, що стали піснями, вишиті на рушниках.

Перша сторінка журналу «Дитячі роки Т.Г.Шевченка»

Розповідь про батьків Тараса Григоровича, його братів та сестер.

Учні читають напам'ять:

- уривок з поеми «Катерина»;
- «Думи мої...»;
- «Мені тринадцятий минало...»
- «Якби ви знали, паничі...»

Друга сторінка журналу «Великий поет України»

Перша збірка «Кобзар» з'явилася друком майже день у день другої роковини його викупу з кріпацтва. Це була чи не перша найсвітліша, найрадісніша доба поетового життя (1840 р.). Ця невеличка книжечка з 8-ми творів, молодого поета, недавнього кріпака, одразу ж поставила Шевченка на перше місце в українській літературі.

У 1855 р. Шевченко підготував нове видання «Кобзаря». Воно було значно повніше за попередні. Видання зазнало цензурних поневірянь і вийшло у світ у 1860 р.

Вже в останні місяці життя поет склав підручник для навчання народу грамоті – «Букварь южноруский». Це був один з перших букварів, за яким навчання учнів (у недільних школах) повинно було проводитись українською мовою.

Під час навчання в Академії мистецтв, Шевченко усе більше задумується над гіркою долею рідного краю, над безправним становищем покріпаченого люду.

За сміливі заклики, вільнодумні твори царський уряд переслідував і жорстоко карав поета. Найтяжчою карою була заборона писати і малювати.

Поезія Шевченка стала нетлінною частиною духовного буття українського народу. Шевченко для нас – це не тільки те, що вивчають, а й те, чим живуть, з чого черпають сили й надії.

Учні читають твори:

- «Минають дні, минають ночі...»;
- «Мені однаково...»;
- «Садок вишневий коло хати...»;
- «Сон»;
- «Думи мої...»;
- «Лілея».

Третя сторінка журналу

«Т.Г. Шевченко – великий художник»

Навчання у Хлипнівських малярів.

Читання уривку з твору С.Васильченка «В бур'янах».

Шевченко в 1845 р. закінчив Петербурзьку художню академію з двома срібними медалями і званням «Вільного художника».

Його картини – дуже гарні, прості і одночасно величні.

(Огляд картин – Т.Г.Шевченка, їх коротка характеристика.

Розповідь про офорти).

- 1-й автопортрет – 1840 р.;
- серія автопортретів;
- картини до творів;
- пейзажі;
- зображення картин, присвячених важкому життю кріпаків.

Четверта сторінка журналу

«Світова слава Кобзаря»

Творчість Шевченка вийшла далеко за національні рамки й набула світового значення. «Кобзар» залунав могутньо багатьма мовами світу . Ще за життя поета збірка вийшла у перекладі російською мовою (1860 р.)

«Заповіт» перекладено більш як ста мовами світу.

- Учні читають «Заповіт».

Пам'ять про Шевченка живе у серцях людських. Його іменем названі вулиці, театри, школи. Пам'ятники Шевченку стоять у багатьох містах України, у Канаді, Угорщині, США, Франції, Парагваї, Росії, Білорусі.

Учні зачитують цитати відомих людей про Т.Г.Шевченка та вірш А.

Камінчука «Кобзар».

Огляд літератури.

П'ята сторінка журналу

«Письменники, вшановані премією ім. Т.Г. Шевченка»

20 травня 1961 р. постановою Ради Міністрів УРСР було запроваджено Республіканську премію імені Т.Г.Шевченка. Нею передбачалось нагороджувати творчих людей за високохудожні твори живопису, літератури, музики, кінематографічного і танцювального мистецтва. Вперше нагородження премією відбулося вже в 1962 р.; її удостоїлися П.Тичина, О.Гончар в царині літератури і П.Майборода – в царині музики. В 1969 р. премія набула нового статусу –

Державної премії УРСР імені Т.Г.Шевченка. З 2000 р. найвищою нагородою в Україні в галузі культури стала Національна премія України імені Т.Г. Шевченка.

Лауреати Державної премії ім. Т.Г.Шевченка:

В.Стус, Б.Олійник, Д.Павличко, І.Драч, Ліна Костенко, М.Вінграновський,
П.Загребельний та інші.

Підсумок.

Конкурс декламаторів.

**ВІДДІЛ ОСВІТИ БОРОДЯНСЬКОЇ РАЙДЕРЖАДМІНІСТРАЦІЇ
МЕТОДИЧНИЙ КАБІНЕТ
НЕМШАЇВСЬКА ЗАГАЛЬНООСВІТНЯ ШКОЛА І-ІІІ ст. №1**

**УСНИЙ ЖУРНАЛ
«БЕЗСМЕРТНЕ СЛОВО КОБЗАРЯ»**

*Підготувала
бібліотекар , учитель
української мови та
літератури
Кривенко А. А.
Виконавці учні 7-А класу*

2012

